

25. Týždeň v Cezročnom období, cyklus C

- Upratovanie Hertník rodiny: Ilfková 23, Čechová 29, Kašperová 348, Bogdanová 31
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- Bohuznáma osoba obetovala na kostol 100 eur. Pán Boh zaplať!
- Na základe mimoriadneho veľkodušného milodaru darcu plánujeme zveľadiť svätyňu obetným stolom a ambónou. Na výveske sú štyri návrhy. Do budúcej nedele (26.ne) vložte lístok s číslom domu a napíšte jedno číslo návrhu zo štyroch možností. Tieto návrhy budú zohľadnené pri výbere.
- Jesenné kántrové dnie - streda, piatok a sobota. Závazný je jeden deň. Obsah: poďak. za úrodu.
- Obišovská púť - vid' plagát.

19.09.2022 Pondelok Pondelok 25. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Januára, biskupa a mučeníka (ľubovoľná spomienka)	16:30 17:30	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Evu - 65 rokov - č. 223) Bartošovce (+Mária,+Marta,+Helena,+Jozefovia,+rodičia - č. 45) - sv. omša za účasti birmovancov - Po omši stret. birmovancov
20.09.2022 Utorok Svätých Ondreja Kima Taegona, kňaza, Pavla Chonga Hasanga a spoločníkov, mučeníkov (spomienka)	07:00 17:30	Bartošovce (+Štefan,+Mária,+Cyril - č. 154) 14:30 vylož. S. Olt. do začiatku sv. omše! /počas adorácie nie sú spoločné modlitby/ Hertník (zdr., B. pož. Pre Kataríny - č. 204)
21.09.2022 Streda Svätého Matúša, apoštola a evanjelistu (sviatok) KÁNTRY	08:00 17:30	Bartošovce (+Adrián,+Anna - č. 87) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Terezku - 40 rokov - č. 10)
22.09.2022 Štvrtok Štvrtok 25. týždňa v Cezročnom období	17:30	Bartošovce (+Margita - č. 160) - sv. omša za účasti detí /prvoprijím. povinne/
23.09.2022 Piatok Svätého Pia z Pietrelciny, kňaza (spomienka) KÁNTRY	16:30 17:45	vylož. S. Olt. 08:15., záver 16:15 Bartošovce (za spolužiakov - stretko 70 rokov - č. 60) - <i>kántrový úmysel</i> vylož. S. Olt. 08:00, záver 16:30// MM 15:15 h. Hertník (+Cyril,+Helena, st. rodičia - č. 5) - <i>kántrový úmysel</i> - sv. omša za účasti detí /prvoprijímajúci povinne/ a birmovancov - Po omši stret. birmovancov
24.09.2022 Sobota Sobota 25. týždňa v Cezročnom období alebo Preblahoslavenej Panny Márie v sobotu (ľubovoľná spomienka) KÁNTRY	07:30 08:45	Hertník (zdr., B. pož. rodín Lukáša a Janky - č. 263) - MM - po sv. omši vylož. S. Olt., záver 9:30 Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Stanislava a Ivetu - 10. výr. manž. - č. 222)
25.09.2022 NEDEĽA 26. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „C“	07:30 09:00 10:30	Hertník (+Jozef,+Mária,+Ján,+Anna - č. 123) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Mariána a Máriu - 30 rokov života - č. 236) Hertník (za veriacich) KRST po sv. omši /Noel Dubňanský/ 15:00 MM vylož. S. Olt., záver 16:00 hod.

RÍMSKOKATOLÍCKA

SEPTEMBER 2022

CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 419

HerBartníček

Modlíme sa tých, ktorí nám vládnu?

(Z homílie pápeža Františka)

Sv. Pavol v Prvom liste Timotejovi píše:

„Predovšetkým žiadam, aby sa konali prosby, modlitby a orodovania a vzdávali sa vďaka za všetkých ľudí, za kráľov i za všetkých, čo sú na vyšších miestach, aby sme mohli žiť tichým a pokojným životom vo všetkej nábožnosti a mravnej čistote. Toto je dobré a milé pred Bohom, našim Spasiteľom, ktorý chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu.

Lebo jeden je Boh a jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi – človek Kristus Ježiš, ktorý vydal seba samého ako výkupné za všetkých, ako svedectvo v pravom čase. A ja som ustanovený za jeho hlásateľa a apoštola – hovorím pravdu, neklamem –, za učiteľa pohanov vo viere a pravde. Chcem teda, aby sa muži modlili na každom mieste a dvíhali čisté ruky bez hnevu a hádok“ (1 Tim 2,1-8).

Pavol dáva dôraz na akoby životné prostredie u veriaceho človeka: je ním modlitba. Tu ide o modlitbu príhovoru: „nech sa všetci modlia, za všetkých, aby sme mohli žiť tichým a pokojným životom, dôstojným a oddaným Bohu“. Je to modlitba, aby toto bolo možné.

Ale je tu zmienka o niečom, čo by som si chcel povšimnúť: „za všetkých ľudí,“ - a potom dodáva – „za kráľov i za všetkých, čo sú pri moci“. Ide teda o modlitbu za tých, čo vládnu, za politikov, za osoby zodpovedné za udržiavanie politickej inštitúcie, krajiny či okresu.“

Tým, čo vládnu, sa dostávajú buď vychvaľovania od vlastných stúpcov, alebo urážky. Nielen politici, ale aj kňazi a biskupi sú urážaní, niekto aj právom, ale už sa stáva priam zvykom urážanie, akýsi „ruženec urážok, nadávok a zhadzovania“.

A predsa ten, kto je pri moci, „má zodpovednosť za riadenie krajiny“ – a my ho necháme samého, bez toho, aby sme prosili, aby ho Boh požeňoval?“ ... Som si istý, že tu chýba modlitba za vládu, ba ešte viac, mohlo by sa zdať, akoby modliť sa za vládu bolo jej urážaním. Avšak sv. Pavol hovorí jasne, keď žiada „modliť sa za každého z nich, aby sa mohli postarať o tichý, pokojný a dôstojný život vo svojom ľude.

Kto z nás sa modlil za tých, čo vládnu? Kto z nás sa modlil za členov parlamentu? Aby sa mohli dohodnúť a viesť vlast' smerom dopredu? Zdá sa, že vlastenecký duch sa nedostáva až do modlitby; do diskreditácií, záští a hádok, to áno, a tam to končí.

„Chcem teda, aby sa muži modlili na každom mieste a dvíhali čisté ruky bez hnevu a hádok“. Treba diskutovať, a toto je funkcia parlamentu, treba diskutovať, ale nie potierať druhého; ba čo viac, treba sa modliť za druhého, za toho, kto má odlišný názor.

Hoci by niekto namietal, že určitý politik je azda „príliš komunistický“ alebo je „skorumpovaný“, to, na čom sv. Pavol nástočí, nie je diskutovanie o politike, ale modlitba. Ak niekto tvrdí, že „politika je špinavá“, sú tu naopak aj slová sv. Pavla VI., ktorý politiku nazval „najvyššou formou lásky“.

Môže byť špinavá, tak ako každá z profesií, každá... To my nejakú vec pošpiňujeme, nie, že by sama osebe bola špinavá. Myslím si, že sa musíme obrátiť a modliť sa za politikov všetkých farieb, všetkých! Modliť sa za tých, čo vládnu. Toto od nás žiada Pavol.

Modlitba za správu verejného dobra má byť v skutočnosti obojstranná. Príkladom toho je udalosť opisovaná v Lukášovom evanjeliu (Lk 7,1-10). Istý stotník sa na Ježiša obrátil s prosbou o uzdravenie svojho sluhu, ktorý ťažko ochorel. Rímsky dôstojník navyše svoju prosbu odkázal Ježišovi po židovských starších.

Pri počúvaní Božieho slova som si uvedomil v Evanjeliu túto krásnu skutočnosť: je tam predstaviteľ moci, ktorý sa modlí za jedného zo svojich [podriadených]. Tento stotník sa modlí za jedného nich. Aj vládcovia sa musia modliť za svoj ľud. A tento človek sa modlí za sluhu, azda pomocníka v domácnosti: „Nuž veď je to môj sluh, som zaňho zodpovedný“.

Tí, čo vládnu, sú zodpovední za život určitej krajiny. Je krásne pomyslieť, že ak sa ľud modlí za svojich správcov, aj títo budú schopní modliť sa za ľud, práve tak ako sa tento stotník modlí za svojho sluhu.

.Zachránila ma P. Mária a sv. Jozef

Už si nespomínam presný rok, ale bolo to asi v roku 1947. Bývali sme v starom dome číslo 101. Bol 18. marec – týždeň pred Veľkým Piatkom. 19. marec bol dňom Sedembolestnej Panny Márie a zároveň sv. Jozefa.

Na vigíliu (18.3.) som robila stravec na posteľnú plachtu. V obyčajnej ihle som mala navlečenú bielu niť. Po odstrihnutí som ihlu zobrala do úst a začala som kašľať. Ihla sa mi dostala do hrdla a ja som ju už nevedela vybrať. Prišla mama, že čo sa stalo, čo tak kašlem a ja som jej povedala, že som prehltila ihlu.

Večer prišiel otec z krčmy a mama mu povedala, čo sa stalo. Otec sa pýta: „No čo, Mária, nemáš čo jest? Veď mama navarila halušky a ty ješ ihlu!“

Ja som celú noc nespala, ale moja modlitba bola rozhovor s P. Máriou a sv. Jozefom s pokornou prosbou o pomoc, keďže bol 19. marec – sviatok Sedembolestnej P. Márie a sv. Jozefa.

Na tú prosbu sa pamätám.

„P. Mária a sv. Jozef, máte sviatok a Váš príhovor pred trónom Božím platí veľa. Ak chcete, pomôžte mi, ak nie, tak ma zoberte z tohto sveta.“

Veď mladému sa len pre ten krásny pohreb oplatiť zomrieť. Pred dvomi rokmi zomrel môj sused 16-ročný a ja som mu bola za družičku a veľmi sa mi to páčilo.

Ráno mama povedala, že ideme k lekárovi. Chcela som ísť len s mamou. Išla som do komory sa umyť a zrazu som pocítila ihlu v hrdle. Začala som veľkým palcom vytláčať z hrdla do úst a ihla sa pohla. Zapichla sa do podnebia a tak som ju prstami vybrala von. Prišla som do izby k mame a otcovi s ihlou v ruke. Otec si kľakol ku stolu a povedal: „Po svete som pochodil (bol dlho v Amerike), zázraky som neveril, ale teraz naozaj verím.“

Je tomu už 75 rokov, ale každý rok sa poďakujem P. Márii a sv. Jozefovi a prosím o ďalšiu pomoc a ochranu.

Mária Rad'aková

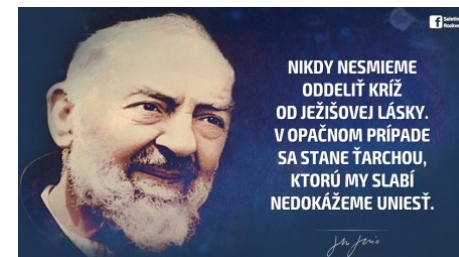
Odkaz pátra Pia znie: modlitba a láska

„Modlitba a láska k blížnemu – to je mimoriadne konkrétna syntéza duchovného odkazu, ktoré nám zanechal pokorný brat Pio vychovaný v škole chudáčika z Assisi. Túto syntézu majú žiť a svedčiť o nej všetci, ktorí chcú zachovať živú špiritualitu v dnešnom svete. Znovu objavovať vzácnu cenu Kristovho kríža, aby sme ju urobili inšpirujúcim stredom svojho života – to je charakteristická črta tejto špirituality. Páter Pio dokázal rozoznať trpiaceho Krista nielen vo vnútornom dialógu modlitby, ale aj pri stretávaní sa s ľuďmi, ktorých navštívila choroba a dával sám seba, aby im priniesol útechu.

Páter Pio bol svätorečený v júni 2002. Takto sa stal pôsobivým príkladom ľudskej citlivosti a svojím vzorom znovu prezentoval dve zvláštne charakteristické črty fran-tiškánskej a kapucínskej tradície: kontemplatívnu modlitbu a konkrétne skutky lásky k blížnemu.

Dôkazom tej prvej sú Modlitbové skupiny, ktoré založil a ktorých je dnes 3000 na celom svete a združujú milióny ľudí. Prostým svedectvom tej druhej je Domov úľavy od utrpenia, významná nemocnica a centrum pomoci v San Giovanni Rotondo, kde tento kapucín žil. Duchovné hnutie inšpirované charizmou sv. Pia z Pietrelciny sa nevyčerpalo jeho pozemskou smrťou, naopak, stále rastie a stáva sa významným pre život celej Cirkvi.

Tajomstvo takejto hojnej odozvy treba nepochybné hľadať v úplnom ponorení sa do stále väčšieho splynutia s Ukrižovaným a veľmi jasným vedomím povolania k spolupráci na diele vykúpenia zvláštnym spôsobom.“ (pápež František)

ITE, MISSA EST

Chod'te v pokoji a oslavujte Pána svojím životom

Nový slovenský preklad Rímskeho misála nahrádza formulu prepustenia ľudu na záver svätej omše „Id'te v mene Božom“ novým znením, ktoré si celebrant, resp. prítomný diakon, môže zvoliť zo štyroch možností:

Chod'te v mene Božom.

Chod'te a ohlasujte Pánovo evanjelium.

Chod'te v pokoji a oslavujte Pána svojím životom.

Chod'te v pokoji.

Pápež Benedikt XVI. o tom v exhortácii Sacramentum caritatis píše: „V tomto pozdrave máme možnosť zachytiť vzťah medzi slávenou omšou a kresťanským poslaním vo svete... Výraz dimissio sa v skutočnosti premenil na missio. Tento pozdrav vyjadruje synteticky misijnú povahu Cirkvi.“ Čo to znamená? Prepustenie Božieho ľudu vyjadruje, že sa liturgia svätej omše skončila. Ale v istom zmysle to znamená, že omša (missio) práve začína. Veriaci, ktorí sa v srdci zjednotili s Kristovou eucharistickou obetou a prijali ho vo svätom prijímaní, sú teraz vyzvaní, aby niesli svedectvo o živej láske vzkrieseného Pána všade, kam pôjdu: do svojich rodín, zamestnania, vzťahov; jednoducho všade do svojho života. Preto sa nám na konci eucharistického slávenia pripomína: „Chod'te v pokoji a oslavujte Pána svojím životom.“

texty neprešli jazykovou úpravou